

HYENAHJÄRTAT

av Seung-Hwa Caroline Ljuus

*honans läte är högt och egendomligt
som en blandning mellan skratt och gråt*

jag föddes ur ett skrik
som en svulten, glansig knubbig tik
jag har druckit liter av laktos
tungan värker, vriden i baklås
för varje vår som går ser jag tillbaka på alla förflutna år
fläckarna skaver under mitt skinn
när jag blundar blöder barndomen ut och in
ödet står skrivet i mitt kött
som djupa snitt i blänkande rött

FOSTERLANDET

du med dina höga fjäll och drivor av snömos
aldrig bad jag om att placeras i en kö
att kapas från MAMMAN var som att dö
men hjärtat fortsatte slå mitt itu
jag var ingens dotter med kolsvart hår
en så söt och frisk flicka trots osynliga sår

MODERLANDET

du med din historia av krig och svält
aldrig bad jag om att bli en export
skickad från Seoul med SAS eskort
men hjärtat fortsatte slå
jag blev en dotter igen
på Arlanda Airport
vid terminal fem
väntade en ny MAMMA och en ny PAPPA
så spända så unga i ögonen
vi delade inte DNA
vi delade inte färg
jag bar ett främmande skinn och en främmande märm

vi for norrut i en Volvo mot Stålstaden
jag föll till sömnen mellan skogarna och Dalälven
jag vaknade med ett nytt namn i ett nytt hem

visst var jag söt men vild som få
en liten dotter att klä av och klä på
visst var jag frisk men lite gul utanpå
en flicka som både kunde bitas och gå

jag lärde mig smaka på svenska språket
tryggare kan inget vara
än änglamat, kalvrullader och körsbärskaka
lagad på mycket grädde och mycket smör
och jag växte och växte blev både robust och skör

månen och polstjärnan målade skuggor
på väggarna i mitt rosa rum
min silhuett expanderade i takt med tänderna i min mun
hungern blev till monster bortom sans och vett
käkarna kunde stycka allt från dockor till skelett
ingen MAMMA och ingen PAPPA
drömmer om en dotter som aldrig blir mätt

jag blev så stor och tung och tjock
allt jag ville finna var min egen flock
som jag hatat passera på nåder
och som jag vägrat vara vit på order

jag sökte länge efter ett djur som kunde spegla mig
in i märgen och mellan andningsorganen
ett djur med kraftigt kranium och soju i andetagen
en tik med grov hals, trubbig nos och blicken svart
som vinner vilda slagsmål med käften varje stjärnklar natt

FOSTERLANDET

jag lovar vid mitt blod och kött
inget övergivet blir någonsin återfött
jag reste från Stockholm
som en fläckig hybrid och alien
vingarna bar mig 755 mil
genom en rymd av saknad, ett helt liv i exil
jag bröt upp skaren med glöden i munnen
för att finna att sanningen var försvunnen

MODERLANDET

du med dina lögnar på genomskinliga silkesark
jag är inte längre vacker och inte stark
jag missbrukade min skönhet på en rykande frostig mark
se hur mina tänder glänser
som skrot i atmosfären bortom alla gränser
drömmar är något väldigt skört och
den största smärtan något alldeles oerhört

MAMMANS hjärtslag ekar inuti bröstkorgen
och alla minnen har ristats in i djupet av ögonen
jag föll mellan två språk och två länder
jag skrapade upp min blick och mina händer
mitt språk blev till skärvor och kras utan klister
ja visst gör det ont när rötter och blodkärl brister

och för varje vår som går
ser jag tillbaka på alla förlorade år
jag har blivit till en gammal flicka
till hälften fragil till hälften massiv
jag har burit mitt huvud
som värsta drottningkronan utav dynamit
mellan björkar av glas, genom år av slit

mitt skratt och min gråt kunde krossa betong
jag skrev mitt öde som en kamp och sorgesång
när jag blundar ser jag horisonten i mitt kontrakt
jag ska möta den sista natten med ryggraden krökt
med hyenahjärtat intakt